

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy 377.83

Szerző:

Cím: A fővárosi iskolák államosítása

Hely

Idő

1920

Forrás:

Uilág

Bp.

(Helyv)

1920 IX/21

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A fővárosi iskolák államosítása

Haller István kultuszminiszter még április elsején tudatta a fővárossal, hogy törvényjavaslatot készít, mely szerint a nemzetgyűléstől a főváros által községi jelleggel fentartott kisdévodó-intézetek és tanintézetek állami kezelésbe való vételét kéri. Egyidejűleg a kultuszminiszter felszólította a fővárost, hogy ez ügyben két héten belül terjessze be észrevételeit. Akkoriban a tanács felterjesztésben fejtette ki az okokat, amelyek „teljességgel kizárják azt, hogy a főváros valaha hozzájáruljon iskoláinak állami kezelésbe vételéhez és az iskolákba fektetett s törzsvagyonának jelentékeny részét képező vagyonának elvételéhez“. A tanács felterjesztésében az ellen tiltakozott, hogy ilyen nagyfontosságú kérdésben a kormány és a nemzetgyűlés, a főváros törvényhatósági bizottságának meghallgatása nélkül határozzon és kérte a kormányt, hogy a főváros iskoláinak állami kezelésbe vételétől álljon el, vagy legalább is függessze fel a tárgyalásokat az új törvényhatósági bizottság megalakulásáig. A kultuszminiszter erre a felterjesztésre nem válaszolt. A tanács mindazonáltal a szerdai közgyűlésnek azt javasolja, hogy haladéktalanul intézzen felterjesztést a kormányhoz, hogy mielőtt a főváros iskoláinak állami kezelésbe vételére vonatkozólag véglegesen állást foglalna és ennek alapján a nemzetgyűléshez előterjesztést tenne, az erre vonatkozó javaslatokat és tervezeteket a főváros törvényhatóságának, előzetes tárgyalás és véleményezés céljából küldje meg. Amint említettük: ezt a javaslatot szerdai közgyűlésén fogja tárgyalni

a törvényhatósági bizottság. Mivel a közgyűlésben a kultuszminiszternek nagyon sok híve van, teljesen bizonytalan, hogy mit fog határozni a közgyűlés. Azonban még így is kétségtelen, hogy a keresztény községi párt jórésze sem fogja egyhangú lelkesedéssel köszöneti a kultuszminiszter tervét. Elvégre is, mi lehet a célja a kultuszminiszternek a városi iskolák szekularizációjával? Kétségtelenül az, hogy a tanítás keresztény szellemét garantálja. De hiszen a törvényhatósági bizottságban szintén keresztény pártiak ülnek többségben, sőt a törvényhatósági bizottság tagjai között ott tisztelhetik magát a kultuszminisztert is. Ha pedig a kultuszminiszter ezek ellenére mégis ragaszkodik eredeti tervéhez, ez azt a látszatot keltheti, mintha a kultuszminiszter bizalmatlan lenne a saját párhívveivel szemben. De különben is a főváros iskoláinak államosítása nemcsak azt jelenti, hogy a kultuszminiszter egymilliárdot reprezentáló vagyont akar elvenni a fővárostól, hanem azt is, hogy tetemes kiadással akarja megterhelni az állam háztartását. A főváros 1920. évi költségvetése szerint Budapest háztartását 51,995.000 korona közoktatásügyi kiadás terheli és a főváros közoktatásügyi költségvetésének 44.76 millió korona a deficitje. Ez a deficit természetesen csak 1920. évre vonatkozik, mert kétségtelen, hogy ha a drágaság evolúciója továbbra is a mai tempóban folytatódik, akkor a jövő esztendőben még sokkalta nagyobb összeget fog megemészteni a főváros közoktatása. Hogy ez mennyire így van, arra jellemző, hogy a főváros közoktatásügyi kiadásai 1918 óta 15.7 millió koronával emelkedtek.

zinyomdája 1919.